

JESUS GURE SALBATZALLA

LAUBURUAN UNTZEZ JOSIARI.

Zure aurrean mundu zabala,
 Ez dot usterik gaur kantetako uts aiña dala,
 Ez dot asmorik triste nagoan egun onetan,
 Iragarteko zareala Jaun goi zeruetan;
 Seme Berboa, bazara bere sortu bagea,
 Au gaitik ez dot eregiteko artu lirea:
 Eta aiñ gichi daukat gogoa,
 Alabetako arako garaitz bein batekoa,
 Noz eban nausi eta Jaungoiko zala pentsetan,
 Luzbel arroak zeru danetan,
 Chimista eta oñaztarrika zuk bereala,
 Su gar artera betiko bota á¹ zenduala.

Ez dot kantau nai, ene Jaubea,
 Israeleri emoteko zuk zeure legea,
 Odei artean justuri² otsez guztiz itzala,³
 Tronpeta soñu zorrotz artean asi ziñala.
 Ez dot kantauko orain Faraon lotsabagea,
 Ta bere indar armada andi aiñ eskergea,
 Zuk zenduala ondatu dana,
 Erakutsirik zeure besoko al ta indarra,
 Aiseak keia ezer eztuten daben antzera,
 Beingo batean ur ondarrera,
 Ichaso zati biai tope ta trilla eraginda,
 Zelan bertanche ichi zenduzan ito eginda.

---

(1) á=ura.—(2) trumoi.—(3) respeto.

Gaur ez dot bere pentsamentua,
 Kantetako auts dozula egingo noz bait mundua,
 Eta irunsi gu oi gaituan Eriotzea,
 Zuk beartuko dozula jarten iñor bagea,
 Zergaitik zure arnasea dan nun nai elduko,
 Eta ill ziran gizon guztiak dira biztuko.
 Añ gichi bere nai dot aitatu,
 Eingo jatzula juizioan ona ikaratu,
 Ezta zabaldu beti-iraunak bere agoa,
 Egindakoan dabela edango on zeñ gaiztoa,
 Nun zuk emongo deutsezun batzui betiko sua,
 Eta besteai amaibagako zeru dontsua.

Jauna, Jauna, gaur kantau dot gura,
 Poztu dedilla goyan zerua, ta beian lurra,
 Lauburu baten zu bitartean or zagozala,
 Zeru ta lurra adiskidetu nai dozuzala.
 Kantauko dot gaur libre gizona dala zugaitik,
 Infernuaren buru danaren loturetatik,
 Noren bandera su lezeetan,
 Zure bandera ikusiagaz dan bildurketan;
 Zeure maitea ateratera ara jatsirik,
 Gaurko garaitza irabazirik,
 Sugarretako agintaria erneguz dago,
 Zerren lurrean agindu ezin leian geyago.

Sortaldetik ta sartalderaño,
 Milla aingeruen ego gañetan Jauna, zu baño
 Ez dabil iñor zerren goya dan zure Erreñua,
 Eta gaur barriz erosi dozu baita mundua:
 ¡O! gure Jaube, Erosia eta Jaungoiko andia!
 Ez da bakarrik orain Israel zure erria,
 Gu bere zure semeak gara,
 Gureztat bere zure odola emona zara.
 Eta aingeru antzera garbi gaituzu jarri,
 Ondra au deuskuzu zuk bai-ekarri,
 Lauburu baten zeure bizitza eskiniagaz,
 Zeruko atea zabaldu dozuz Jesus, beragaz.

¡O Lauburua! zugatzik noblena,
 Orri, lora eta frutu gozotan,
 Basoak emon deuskuen onena,
 Zerren zuk daukazun iru untzetan;
 Danok erosi orain gaituena,
 Zugana josirik dakust penetan,
 Egurrik gorri eta ederrena,
 Gaur zaitudaz umill nik adoretan.

Kantau gizonak chaloka eregi,
 Gerrarik dontsuen dala gaurkoa,
 Lauburu dala nai nok esan begi,
 Garaitz banderetan lenengokoa;
 Anche bada Jesus, egin da ešegi,
 Garaitute arren gaur infernua,
 Ardura бага, nai nok esan legi
 Zabaldu deuskula beraz zerua.

Gure Errege, Adanen erruaz,
 Abe baten da gaur illik amaitu,
 Ak zugatz baten charra zan frutuaz,
 Eban guretzako baten erratu,
 Beste zugatz bat onek esleiduaz,
 Orduko okerra deusku arteztu,
 Erru bagea zauri zairituaz,
 Gure zauri danak dira osatu.

Zugatz zardena, egizuz tolestu,
 Besook egizuz beruntz beratu,
 Errai gogorrok orain gogor-eztu,
 Ainbeste ez daizun Jesus alatu;¹
 Bera jarri da gure ordeztu,
 Zorrik izan ez da zordundu jaku,
 Libre ipiñi, gengoazanok estu,
 Zugaz ¡o Lauburu! gaitu libratu.

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

Ochandion, 1889.ko Bariku Santu egunean.

(1) Samindu.